

вынжи както ги ищемъ, и безумно е, ако да ищемъ да става сичко, както жѣлѣймы, и както е намъ угодно. Туй като знаймы, можемъ да бждимъ по умъренны въ тжгы-тѣ си, ако са приучимъ отъ малки на търпѣніе. Млого пжтя обаче страдамы и безъ да щемъ, а здравия разумъ на' учи да търпимъ волно, и туй е добродѣтель; защо-то здравия разумъ ни показва, че на търпѣніе то и скърбьта умложватъ повече тегота-та на тжгы-тѣ, а волно то търпѣніе прави на' да осъщамы по малко горчевини тѣ на злины тѣ, и на' води въ растуха.

Душевны-тѣ скърбы повечето сѫ живостны мечтанія на въображеніе-то нежели истицкы злины; защо то, ако бы че иѣкой е напсуvalъ иѣкогоси, туй дѣйствително е зло, по малко, въображеніето обаче прави го млого голѣмо злоз. Слѣдователно за да можемъ да прѣтрпимъ полесно душевни тѣ скърби и тжгы, трѣба датса приучимъ да обюздавамы въображеніе-то, което си е хванжало обичай да уголѣмява сѣко иѣшо; защо-то опыта' ни доказва, че онуй, което отъ най напрѣдъ ни са вижда твърдѣ зло, напоконъ, повечето, пристига да е твърдѣ-малко и нищо.

Сѣко зло има и цѣраси или ползата си. И тѣй намѣсто да тжжимъ въ злочестины-тѣ си, и да сми неутѣшни, трѣба колко-то по скород да са залавямы, ако е възможно, да ги отмахнемъ. Ако ли неможемъ, да са постараймы какъ съсъ други спосѣбъ да запѣлнимъ онуй, кое-то по злѣ честь сми изгубили, **Кой-то** употреби този способъ въ тжгы тѣ си, ще са увѣри отъ опыта', че тжгы-тѣ, кои то са случватъ ширади иѣкой голѣмы или малки злоз-